

side nogle af de mest aggressive over for regeringen netop omkring det her punkt. Vi sagde allerede dengang, at vi ikke ønskede at røre ved det supplerende dagpengesystem. Det sagde vi allerede under førstebehandlingen.

Nu ved jeg godt, at når Socialdemokraterne har været på talerstolen indtil nu, har det været med forsøg på at give et billede af, at regeringen og Dansk Folkeparti havde et fælles mål om at spare på dagpengesiden. Jeg tror nok, at man, hvis man altså ikke totalt har mistet sin korttidshukommelse, vil kunne erindre, at vi under førstebehandlingen faktisk var meget stærke modstandere af det her punkt. Under forhandlingerne kunne man jo så også næsten dagligt se, at det absolut var den sværeste knast i forhandlingerne.

Så meget desto større var vores glæde over, at det i virkeligheden lykkedes at lave en aftale, hvor vi kunne bringe regeringens bebudede besparelser på de supplerende dagpenge fra 800 mio. kr. ned til 170 mio. kr. plus det andet, som jo er nok så vigtigt, at den facon, man så skulle finde de 170 mio. kr. på, ikke indebar, at vi skulle tage fra de supplerende dagpenge, for der er man inde at ramme lavlønsgupper. Jeg har ikke endnu set et forslag om besparelser på de supplerende dagpenge, som ikke rammer lavtlønsgrupperne for alvor.

Derfor var det jo også en del af aftalen, at de 170 mio. kr. målrettet skulle findes hos personer med et indkomstniveau over 27.700 kr.

Så opstod efterfølgende den diskussion, som vi alle kender så godt. Jeg må nok sige, at da vi fik henvendelsen fra regeringen, om vi kunne acceptere, at man så også sløjfede besparelsen på de 170 mio. kr., var det forholdsvis nemt, skulle jeg hilse og sige, at sige: Joh, det kan vi nok godt. Jeg mener, hvis man starter med nul, og regeringen starter med 800, og vi lander på 170, og vi så efterfølgende får et tilbud om, at vi går i nul, var det nok ikke helt så svært, kan man nok forestille sig, at få vores accept af, at vi lod besparelsen gå i nul, så dagpengeområdet slet ikke blev berørt.

Derfor må jeg også sige på det her område, at jeg faktisk synes, det nu er landet fornuftigt – forløbet er en helt anden diskussion. Vi har nu nået et resultat, som er fornuftigt, fordi det er fuldstændig afstemt med det ønske, vi havde ved førstebehandlingen den 9. september, nemlig at der ikke foretages besparelser på de supplerende dagpenge og nu altså heller ikke på det, man ellers fandt ud at spare på, nemlig de

almindelige dagpengeydelse til dem, der tjener over 27.700. Det er taget helt af bordet.

Jeg synes, det er yderst fornuftigt, ligesom jeg slet ikke under førstebehandlingen forstod, at det overhovedet var blevet bragt ind som et besparelsesforslag og slet ikke i den størrelsesorden, som regeringen havde lagt op til.

I virkeligheden kan man spørge sig, om ramaskriget havde været lige så stort, hvis besparelsen havde været på de supplerende dagpenge og havde været på de små indkomster. Jeg vil håbe det. Jeg vil virkelig håbe det og håbe, at man derfor også ville have fået sådan nogle besparelser taget af bordet på samme måde, som når det nu drejede sig om dem, der havde højere indkomster. Men man kan måske frygte, at vores samfund er skruet sådan sammen, at det også havde en effekt, at det faktisk var dem, der tjente mere end 27.700, der ville blive ramt, og at det var det, der gjorde, at besparelsen helt røg væk.

Specielt forholdet omkring de her 800 mio. kr. gjorde jo, at vi under finanslovsforhandlingerne var i et forløb, hvor vi godt vidste, at vi skulle anviser besparelser på andre områder for at være sikre på, at vi seriøst kunne foreslå at bringe besparelsen på de 800 mio. kr. så langt ned som overhovedet muligt.

Kl. 16.25

Derfor kan man også se, at de besparelsesforslag, som vi bragte ind i forbindelse med finansloven, i høj grad havde at gøre med at få fjernet regeringens bebudede besparelse på dagpengeområdet. Det var den sammenhæng, vi så, og det var derfor, vi kom til forhandlingerne med en lang liste af besparelsesforslag. Jeg var også ganske tilfreds med, at en del af vore finansieringsforslag også blev taget med i den endelige aftale. Dem kan jeg komme tilbage til.

Som punkt 8 vil jeg nævne landbrugets område. Jeg nævnte under førstebehandlingen, at vi havde det skidt med, at man sløjfede vikarordningen for landbruget, fordi det specielt ville ramme de små landbrug, sammenlignet med konsulentordningen, som vi bedre kan leve med, fordi den i højere grad er møntet på alle, også de store landbrug.

Det, vi kan se af aftalen, er, at vikarordningen til landmænd er bevaret, og at den nedsættelse af jordskatten, som regeringens forslag ellers ville have resulteret i, så også blev pillet ud. Så det er finansieret ad den vej. Det synes vi bestemt også var fornuftigt.